

04

červen 2021

SLUCHOVINY

Střední škola, základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, Olomouc, Kosmonautů 4

**Hurá!!! Konečně jsme zase všichni spolu.
A dětský den jsme v MŠ oslavili olympiádou!**

Střední škola, základní škola a mateřská škola
pro sluchově postižené, Olomouc, Kosmonautů 4
Fakultní škola Pedagogické fakulty a Fakulty tělesné kultury
Univerzity Palackého v Olomouci

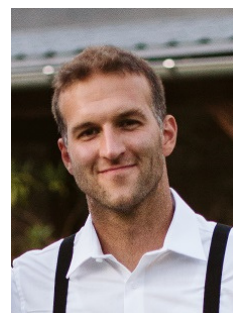
ÚVODNÍ SLOVO

SLOVO ČLENA REDAKČNÍ RADY

Vážení čtenáři,

měsíc po rozdělení pololetního vysvědčení se situace zopakovala - od března byly uzavřeny školy, tedy i ta naše. Škola pomohla některým žákům se zapůjčením počítačového vybavení. Opět nastal přechod na distanční výuku, pevný rozpis online hodin, rozesílání pozvánek k videohovorům, zadávání samostatných prací, procvičování, opakování, kontrola úkolů,... zkrátka kontakt prostřednictvím moderních informačních a komunikačních technologií. Pro nás pedagogy již běžná praxe v této zvláštní době.

Naštěstí jsme se od 12. dubna mohli opět potkávat osobně ve škole za přísných epidemiologických opatření. Žáci se rychle adaptovali, vše se usadilo, výuka i realizované aktivity v „omezeném režimu“ již probíhaly bez obtíží. Největší odměnou bylo pak vidět spokojené žáky i rodiče naší školy.

Jakub Polešenský, učitel SŠ

SLOVO ŘEDITELKY ŠKOLY

Vyhodnocení soutěže Anděl roku, vyhlášené v INTERNÍM oběžníku Naše ucho v prosinci 2020.

Především pro ty, kteří výzvu vyhlášení soutěže Anděl roku nemohli v oběžníku školy číst, si dovoluji připomenout několik svých slov. Cituji: „...Při poslední poradě vedení jsem vedoucím jednotlivých úseků vyjádřila ocenění práce Vás všech. Práce v nekončící nejistotě vyplývající z pandemie koronaviru, často s nadstandardními dlouhotrvajícími výkony, nápady a dobrou náladou, mnohdy v improvizovaném pracovním prostředí...“ Uvedla jsem ve svém článku 20 různých okolností, které vnímám pro Vás jako komplikované, nestandardní, za které Vás oceňuji. Na základě všech těchto pocitů, Vámi vykonané práce, pozitivních reakcí rodičů jsem nemohla vybrat z kolektivu 90 lidí, kteří v naší škole pracují, tři kolegy sama, jak mě vyzvala autorka nápadu, a o své vlastní vůli udělit anděla roku.

Nápadu kolegyně jsem ale využila a vyhlásila jsem soutěž, jejíž zadání znělo: „Zamyslete se, a vyberte ze svého středu kolegu, kterého byste anděličkem ocenil Vy sám. Přidejte odůvodnění...“ Přišlo mnoho nápadů, evidentně takřka od všech zaměstnanců celé školy. Potěšila mě zvláště ta ocenění, která byla autorem i podepsaná. Toto však nebylo podmínkou.

Snad Vás nepřekvapí, že **oceněn bude tým paní uklízeček**, který se umístil na pěkném druhém místě. Mě tato skutečnost srdečně potěšila. Ne jen za paní uklízečky, kterým se snad poprvé dostalo takového významného ocenění, ale také za ty z Vás, kteří si jejich práce všímají a váží si jí. V odůvodněních převažovalo: „...zajistily nám epidemiologicky co nejbezpečnější prostředí...“.

Celou soutěž však vyhrála paní učitelka Regína Valentíková. Věřím, že ani toto nikoho nepřekvapí. Z mnoha krásných slov, která zazněla na její adresu, vyjímám: „Protože ONA je skutečný anděl...“

ÚVODNÍ SLOVO

Těšilo mě, že prostřednictvím Vašich hlasů odevzdaných do soutěže zazněla jména takřka všech zaměstnanců školy, že někteří z Vás hlasovali pro více osob, že Vámi byli vzpomenu ti všichni vedoucí úseků, že jste dávali hlas také kolegům z jiného úseku... Že v hodnocení zaznívala vzhledem ke kandidátům slova poděkování, ocenění, vlídnosti, úsměvu, lásky, trpělivosti, empatie, zájmu o lidi, nadlidských výkonů...

Ten z Vás, který pozorně soutěž sledoval, pravděpodobně znejistěl z důvodu nedostatku cen v podobě keramických andělů. Do soutěže byly škole věnovány tři andělé. Paní uklízeček je pět, paní učitelka Regína je šestá. Co s tím? Problém částečně velmi rychle vyřešila autorka nápadu celé soutěže tím, že dodala ještě jednoho, čtvrtého anděla. Ve prospěch celého kolektivu paní uklízeček se svého ocenění vzdala kolegyně Regína. Ta se totiž jako redaktorka časopisu Sluchoviny již delší dobu ode mne domáhala článku s vyhodnocením soutěže. Při té příležitosti pochopila, jaký problém řeším. Sama jsem si s problémem poradila dobře. Díky Regině však o to elegantněji! A jak? To se nechejte překvapit.

Martina Michalíková, ředitelka školy

Anděl roku Regína očima žáků

Je krásná, energická, veselá, kreativní, upovídaná, nápaditá. Nepotkáte ji jinak než s úsměvem na rtech. Pro mnohé inspirace, kamarádka, pro některé anděl...

Anežka:

„Paní učitelka je krásná. Učí nás pěkně a je hodná. Veselá je a tancuje. Má nás ráda. Má bombastického muže a syna!“

Kája:

„Krásná, milá a veselá.“

Něco pro zasmání

Paní učitelka dala do prezentace svou fotku na kole, když jsme probírali v angličtině dopravní prostředky a ptala se Anežky, kdo to na tom kole je, tak Anežka odpovídá: „Nějaký chlap.“

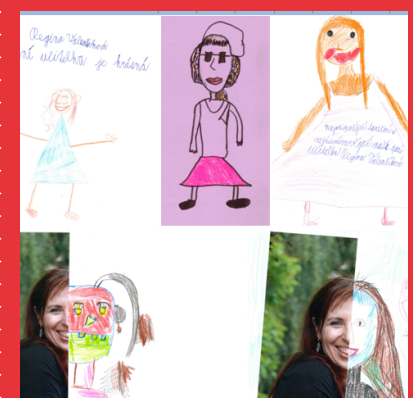
Paní učitelka se v hodině rodinné výchovy ptá Anežky:

„Anežko, do jakého vývojového období bys mě zařadila?“

Anežka odpovídá:

„Podzim! Je že by podzim života?“

To rozhodně ne! (pozn. redakce)

Paní učitelka má v životopise napsáno - silná stránka:

„Komunikativnost.“

Nikča odpovídá:

„Někdy až moc!“

Lenka Zbořilová, asistentka pedagoga SŠ

V příštím čísle Sluchoviny se můžete těšit na článek o celém týmu andělů, kterým jsou již zmíněné naše milé paní uklízečky.

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

Tento školní rok je v mnoha věcech jiný. Jednou z nich je i to, že jsme ve školce rozděleni nejen do tříd, ale ještě do dvou skupinek. Jednu skupinku tvoří děti a tety ze tříd Sluníčko a Kytíčka a druhou skupinku děti a tety ze tříd Mašinka a Ovečka, kterým se vžil název Mašinovec :). A dnes bychom vám chtěli přiblížit, jak se u nás ve školce máme :).

SLUNÍČKA A KYTIČKY

Je ráno. Tety ve školce netrpělivě čekají na děti a jejich radostný smích. Úderem sedmé hodiny však do herny přilétá roztomilý papoušek Toník. Poletuje, prozpěvuje a už se těší na své kamarády. Najednou zazvoní zvonek a papoušek nasedá na motorku, aby jel přivítat všestranného Jášu, který je výjimečný tím, že během chvilky dokáže vystřídat nespočet povolání – podle potřeby se z něj stává opravář aut, doktor či policista řídící dopravu v herně. Zanedlouho se přidává zvířátko milující Laurinka. V jaké zvířátko se promění dnes, bude pro tety i děti velkým překvapením. Znenadání se hernou ozývá srdečné „ahóój,“ které patří našemu kamarádovi Lexovi. Závodník Lexa se soutěžním číslem 1 nasedá na traktor a začíná dlouhá jízda. Kdo nakonec vyhraje napínavý závod? Pavlík je už taky ve školce a než nastartuje své oblíbené auto, pečlivě jej umyje svým hadříkem, který si vozí v kufru. Během chvilky je herna plná zvířátek a závodníků. Na všechny ale dohlíží veselá Eliška a na

kamarády dává pozor. Když však kolem nás proletí míč, všichni víme, že se k nám přidal fotbalista Kája. V tom největším víru zábavy rádi přivítáme i Sárinku, princeznu všech veselých Trollů a něžnou Moničku, která se už nemůže dočkat, až se k ostatním dětem přidá. A co by to byl za den, kdybychom se netěšili na prozpěvující si Elišku a gentlemana Mária, který ochotně pomáhá všem, kdo potřebují pomoc.

Děti ze třídy Sluníčko a Kytíčka jsou sebraná parta, která spolu zažívá spoustu radostných chvil a zábavy. Jsou to opravdoví kamarádi, navzájem si pomáhají a mají se rádi.

V dnešní době, kdy je pandemie hlavní téma, není příliš jednoduché mít dobrou náladu každým dnem. Když se však podíváme na naše nejmenší, jsou pro nás zdrojem radosti a nekonečné inspirace. Vždyť díky nim je svět vlastně v pořádku.

Věra Vavřinová, učitelka MŠ

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

MAŠINOVCI

Plánování, stavba, zdolávání krkolomných zataček, podjezdů a nadjezdů je oblíbená činnost našich železničních a silničních architektů, konstruktérů, stavitelů a mašinfirů Lukáška, Adámka, Kristiánka a Péti. V okolí jejich tratí se zodpovědně připravuje na jarní sezónu traktorista Davídek. Opodál vidíme rybník, na kterém, pod bedlivým dohledem Svatíka, plují krásné labutě a kačeři s kačenami. Sofinka a Anitka staví krásné stavby a hrady z barevného písku, které dodávají okolí punc přepychu a krásy a Tereзка s neuvěřitelnou urputností získává nové a nové informace o psích kamarádech.

Letošní zima nám dopřála radovánky na sněhu a ty jsme si užívali úplně všichni. Postavili jsme několik sněhuláků, koulovali jsme se, vytvářeli sněhové anděly, vyzkoušeli si lyžování a bobovali jsme, co nám síly stačily. Ušili jsme si také zvířátka, se kterými jsme potom hráli divadlo, užili jsme si karnevalový rej, "uvařili" jsme ptáčkům něco dobrého do krmítek, vytvořili si světelnou chodbu, namalovali kopu krásných obrázků a naučili jsme se hromadu nových věcí. A bylo toho ještě mnohem víc, ale to třeba zase příště:).

Lenka Šmerdová, učitelka MŠ

ZPRÁVIČKY Z MATEŘSKÉ ŠKOLIČKY

ZOO OKÉNKO ZE ŠKOLKY

Během zimních měsíců se ve třídě Mašinka staly velkým tématem přírodovědné otázky.

Z předškolačky Terezky se stala malá kynoložka. Psi jsou prostě jejím a teď již vlastně i naším každodenním tématem už od listopadu. Terezce se za tu dobu postupně podařilo pozvednout kynologické poznatky snad u všech tet a také kamarádů ze školky. Jestli v období před Vánocemi poznala některá z nás stěží pudla, nyní již rozlišuje mezi německou a tibetskou dogou. Víte například, jak vypadá pomeranian? Že ne? No vidíte, já jsem si také týden myslela, že má Terezka chuť na pomeranč, když o něm stále mluvila, až pak mi došlo, že: „Aha!!.... tak toho, Terezko, také neznám.“

Terezčiny znalosti se neustále prohlubují také se studiem vánočního dárku v podobě velké encyklopedie psů. Pokud byste si chtěli v současné době pořídit psiho kamaráda, přijďte za námi do školky a Terezka Vám spolehlivě poradí, který pejsek má rád děti, který potřebuje dlouhé procházky apod. Nejenže rozpozná asi padesát ras, ale na vycházkách kolem řeky Moravy pak zažíváme i komické situace, když potkáme nějakého hrdého pánečka se svým psím pokladem na vodítku a Terezka naprosto srozumitelně a náležitě hlasitě prohodí: „Hmm, nákej kříženec!“ Ale všechno má své meze. Rozeznávat, které rase asi patřil jaký psí exkrement, to už opravdu studovat nepotřebuji, to je už „vyšší dívčí“ i na mne.

I u dalšího předškoláka pozorujeme výrazné zootechnické sklony. Možná ne co do podrobných znalostí, ale určitě jako velkou srdeční záležitost. Náš Svatík miluje každodenní procházky za kačenkami a labutěmi k řece Moravě. Bezpečně pozná, zda je to kachna nebo kačer, akorát v poslední době nám to znejistil kachní jedinec černé barvy. Nicméně stále jim nosíme něco k jídlu, vždyť jak říká Svatík s lítostivým pohledem: „Vždyť je jim zima!“ A hlavně netrpělivě vyhlížíme, kdy k nim přibudou „miminka“ – totiž malá kachňátka.

Vycházku s hlasitým řevem a pohřební náladu tak minimálně na dvě další hodiny pak zažíváme pokaždé, kdy tety rozhodnou, že dnes se půjde jinam než k řece. Už jsme byli našimi malými zoology donuceny dostudovat, čůrá-li kačena, nebo ne a tudíž má-li ledviny, nebo nemá!! No řeknu Vám, občas se zapotíme i my ve školce!!!

Tip pro Střední školu praktickou:

Napadá mne, zda by nestálo do budoucna za to, zřídit u naší střední školy ještě třeba odbornou školu s oborem zootechnik? Nebo tak něco. ☺ Deset let se přehoupne jako nic. ☺ A malé školkové adepty tu už máme.

Marie Pečivová, učitelka MŠ

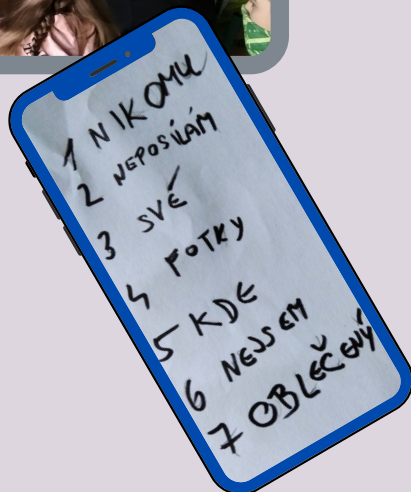
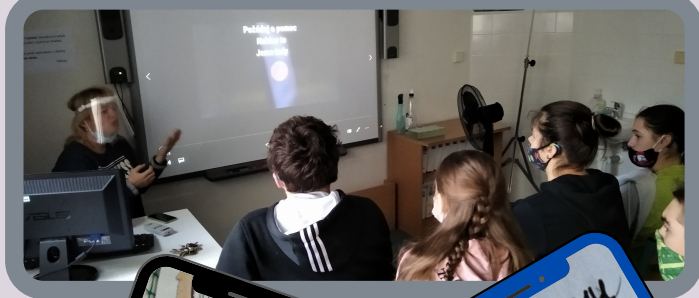
Video zde

ZPRÁVY ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Projektový den

V
SÍTI

Ták, projektový den pro 2. stupeň na téma "V Síti", bylo to zajímavé a zároveň trochu strašidelné. Měli jsme 4 dokumenty a 1 film jménem Kyberšikana (Cyberbully). Všichni jsme se ponaučili, že si nesmíme psát s cizím člověkem. Když vám někdo píše ošklivé věci, sprostá slova, okamžitě si ho blokněte.

Kateřina Kimmelová a Daniel Kouba

**"Jen dva prstíčky tam strčíme a hned zase půjdeme",
aneb Den otevřených dveří v době koronavirové.**

Přesto, že současným trendem je vše uzavírat, my jsme naši školu výjimečně veřejnosti otevřeli. A že nám to udělalo velikou radost!

V průběhu února v naší základní škole proběhly hned dva dny otevřených dveří. Ačkoli jsme umožnili zájemcům nahlédnout do některých prostor naší školy, museli jsme dodržet spoustu přísných protiepidemických opatření, aby bylo vše v souladu se současnými nařízeními. Ale zvládli jsme to a stálo to za to!

Díky pečlivé přípravě se mohli naši potenciální prvňáčci podívat, v jaké třídě možná příští rok zasednou se spolužáky do lavic. Uvítali jsme mnoho návštěv a vyslechli spoustu milých slov na adresu naší školy. Velký počet zájemců o naši školu byl pro nás všechny tou nejkrásnější odměnou. Čas plyne rychle a my jsme museli dveře opět rychle zavřít.

Ale i když k nám návštěvy opět na dlouhou dobu nebudou moci, už teď se těšíme na všechny nové žáky, kteří si naši školu vyberou a od příštího školního roku se stanou našimi novými kamarády.

Těšíme se na Vás!

Za celý kolektiv dětí a pedagogů základní školy

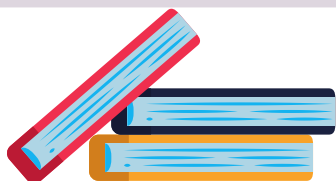
Eliška Heřmanová, učitelka ZŠ

ZPRÁVY ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

**Jedna kapitola plná krásných zážitků, radostí a smíchu končí a začíná se psát další.
Co nás asi čeká?**

Všechno má svůj začátek, ale také konec. I tento rok se budeme muset rozloučit s žáky třídy X. A a X.B. Třídám, ve kterých jsou třídní paní učitelky Pavla Crhonková a Vladka Piňosová, jsme položili pár otázek:

Jak se těšíš na střední školu? Po čem ti bude smutno? Na co rád na základní škole vzpomínáš? Zde jsou jejich odpovědi.

Odpovědi žáků

Na naší škole mi budou chybět někteří učitelé. Hlavně moje paní třídní učitelka Pavla. Na naší škole jsem vyrůstal od první třídy. Hodně se toho zde změnilo a všechno mi bude chybět. Hlavně dobré večere. Lososové nugetky. Mňam!! Na internátě jsem prožil krásné chvíle s vychovatelkami a panem vychovatelem. Jezdili jsme na Svatý Kopeček do lesa, do zoo Olomouc, ale nejvíce mi budou chybět spolužáci a projektové dny. Snad se brzy uvidíme a ahoj.

Dan Kouba, žák X.A

Moc se těším na střední školu. Budu studovat grafiku pro media. Těším se, že poznám nové kamarády. Doufám, že budou fajn. Vidím tam učitelky, které tlumočí docela dobře. Jinak samozřejmě mně bude chybět škola. Nejvíce paní učitelka, žáci a taky společné sporty. Byla jsem zde ve škole spokojená na 70% a nespokojená na 30%. Nejvíce bylo fajn společné sporty a moje třída. Byla sranda.

Nela Šudřichová, žákyně X.A

Na střední školu se trochu těším. Bude mi smutno po učitelích. Hlavně po paní učitelce Pavle Crhonkové. A žáci mi budou chybět. Nejvíce bylo fajn jezdit na sportovky.

Kateřina Kimmelová, žákyně X.A

ZPRÁVY ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Bude mi chybět prostředí, kroužky, jídlo, které tady dělají dobře. Budou mi chybět kamarádi, učitelé, pracovníci, ředitelka mi bude chybět. Třída, ve které už nikdy nebudu. Hlavně mě mrzí, že se budu loučit se skvělým učitelem Miroslavem Šnajdrem. Ten mě od šesté třídy učil mnoho zajímavého o dějinách České republiky a o spisovatelích.

Marián Dvořák, žák X.B

Ze základní školy mi budou chybět známé a milé tváře spolužáků, učitelů, kuchařek, uklízeček. Bude mi chybět každá vteřina ve škole. Kéž bych si mohl těch deset let zopakovat ještě jednou. Chtěl bych poděkovat každému člověku na základní škole za to, že mě brali takového, jaký jsem. Každý učitel, každý spolužák, prostě každá osoba mě toho naučila spoustu. Chtěl bych jim to někdy vrátit.

Speciálně děkuji: Miroslavu Šnajdrovi, Pavle Crhonkové, Kateřině Vitáskové, Lence Látalové, Lence Lelkové, Petře Jarošové, Václavu Vojákovi, Alžbětě Renzové, Vladislavě Piňosové, Martině Kleiner, Evě Červinkové, Kateřině Motákové, Martině Michalíkové, Monice Skřivánkové, Heleně Sklenářové, Drahomíře Stratilové, Marcele Bardyové, Nikole Beranové, Olze Králové.

Pavel Horák, žák X.B

Nejvíce mi budou chybět učitelé a učitelky, které dobře znám a dá se s nimi spolupracovat. Nejvíce mi budou chybět Vladislava Piňosová, Kateřina Motáková, Pavla Crhonková, Miroslav Šnajdr a pan učitel Pučálka. Jsem rád, že jsem vás, všechny učitele, mohl poznat a na tuto školu nezapomenu.

Igor Pištol, žák X.B

Nejvíce mi bude chybět prostředí této školy. Je super. Za těch sedm let, co jsem tady, jsem si našel hodně kamarádů. Chybět mi budou všichni učitelé a učitelky. Nejvíce mi bude chybět paní učitelka Vladislava Piňosová. Učilo se mi s Vámi fakt dobře. Dále pak Helena Sklenářová. Děkuji za krásné hodiny tělocviku a za hodiny tréninku ve fotbale. Pan učitel Miroslav Šnajdr. Děkuji za krásné hodiny dějepisu a za zajímavé zážitky. Chybět mi bude i naše tělocvična s venkovním areálem, kde jsme měli tělocviky a kde jsme hrávali fotbal.

Jan Dvořák, žák X.B

STŘÍPKY Z PRAKTICKÉ ŠKOLY

Dotazník pro nové žáky prvního ročníku SŠ

1. Jak se jmenuješ?
2. Odkud jsi?
3. Co tě baví?
4. Co tě nebaví?

1. Kristýna Kamarádová.
2. Z Uherského Hradiště.
3. Morčata. A naše třídní učitelka.
4. Úkoly.

1. Lukáš Pazdera.
2. Z Přáslavic.
3. Fotbal, hokej. Lucinka a Marcelka.
4. Všecko mě baví.

1. Leona Matlášková.
2. Z Tučap.
3. Zvířata, kohouti a Modern Talking. Ve škole mě baví matematika.
4. Uklízení.

Marcela Štolcarová, učitelka SŠ

Dotazník pro vycházející žáky

1. Jaké máš plány po dostudování naší školy?
2. Co Ti bude chybět?
3. Která akce pořádaná školou se Ti nejvíce líbila?
4. Jaké jídlo, z těch co ses naučil/a vařit Ti nejvíce chutná?

Kuba Jeřábek

1. Máma vybrala školu kousek od Hradiska na Gorazdově náměstí - obor cukrář.
2. Budu vzpomínat na skvělé učitelky a na školu.
3. Všechny akce školy se mi moc líbily. Mám rád praxe.
4. Všechno.

Nikča Dominiková

1. Chystám se na další školu, nejspíš do Řepčína, abych mohla být se svými spolužáky, případně do Topolan na obor keramika.
2. Všichni. Budu vzpomínat na lyžák, Baldovec, výlety a akce.
3. Topolany - soutěž, Baldovec, Ochutnávka exotického ovoce.
4. Dýňová polévka, koka sušenky.

Vzkaz: Nejlepší škola na světě! :-)

Lenka Zbořilová, asistentka pedagoga SŠ ve spolupráci s Gabrielou Budínovou, učitelkou SŠ

DRUŽINA A INTERNÁT, KDO BY O NICH NECHTĚL PSÁT

Zimní radovánky v družině

Tento rok se zima opravdu povedla! I když to ze začátku vypadalo, že se ani letos sněhu nedočkáme, tak nás čekalo milé překvapení. Nejen, že sněžilo skoro každý den, ale i pořádně mrzlo a sníh k nemalé radosti dětí i vychovatelů zůstal a my si jej mohli plnými doušky užívat.

Stavěli jsme sněhuláky, bobovali, koulovali se a procházeli se zimní přírodou, ze které jsme byli všichni jak u vytržení.

Všichni se v družině držíme, snažíme se co nejlépe zvládnout danou situaci a vzájemně se podporovat. Děti jsou stále plné elánu, a i když se najdou dny, které jsou náročné pro nás všechny, dělají nám velkou radost, a díky nim máme energii a chuť dělat svou práci na sto procent.

Snad se brzy dočkáme lepších dnů.

Veronika Sedláčková, vychovatelka ŠD

CO VÍME O SOBĚ?

Rozhovor s paní ředitelkou

Máte nějaké sny týkající se naší školy?

Přeji si, aby byly všechny děti v naší škole spokojené. Aby se co nejvíce naučily, aby to děti ve škole bavilo. Chtěla bych, aby z naší školy odcházely děti připraveny na další život, aby to byli lidé s dobrým srdcem. Přeji si, aby byli spokojeni všichni učitelé a pracovníci školy. A také si přeji, aby byli spokojeni rodiče.

Jakým způsobem odpočíváte a máte svoje oblíbené místo?

Velmi ráda čtu. Ráda chodím po horách. Vysoké hory jsou pro mě největším odpočinkem. Také ráda lyžuji. Celý dospělý život cvičím děti. Přináší mi to potěšení. Oblíbené místo mám kousek od Olomouce na louce tábora naší tělocvičné jednoty, ale taky v Beskydech, v Jeseníkách, ve Vysokých Tatrách...

Jaké roční období máte ráda a v jakém oblečení se cítíte dobře?

Ráda lyžuji, tudíž mám ráda, když je sníh a zima. Ráda chodím po horách – ideální je jaro nebo podzim. Ráda plavu, proto mám ráda i léto. Mám ráda, když na jaře kvetou květiny, ale i barevné listí na podzim je krásné. Takže mám ráda všechna roční období. Nejméně ráda mám velké horko. A v jakém oblečení se cítím dobře? V tom oblečení, které odpovídá dané situaci. Ve sportovním oblečení při sportovní aktivitě, ve společenském oblečení v práci a v „super“ společenském oblečení třeba na ples. Řekla bych, že se cítím dobře v každém oblečení.

Co vás dokáže rozčítit?

Opakovaná chyba. Nevadí mi ale, když někdo udělá chybu poprvé. Chyba dělá člověka lidským. A hlavně – chybami se učíme.

Nesmíme je ale opakovat. Rozčiluje mě také nevěle se domluvit, ale to se tady ve škole nestává.

Otázka pro všechny čtenáře:

A jakou chybu nesmíme udělat nikdy ani jednou?

Pamatujete si na nějaký dárek z dětství, na který v životě nezapomenete?

Nezapomenu na své první lyže. To mi byly čtyři roky. V té době malé děti ještě běžně nelyžovaly. Pamatuji si, že měly červenou linku od špičky k patce. Takových milých dárků si pamatuju víc. Rodiče mi dělali pěkná překvapení.

Vyberete si raději knihu v tištěné podobě nebo si raději vyberete čtečku knih?

V tištěné podobě.

Kdybyste si mohla vybrat zvíře, kterým zvířetem byste se ráda na jeden den stala?

Nikdy jsem o tom nepřemýšlela. Na tuto otázku neumím odpovědět, musím se zamyslet.

Vzpomínáte si na své bývalé žáky, setkáváte se s nimi?

Vzpomínám si na všechny žáky, které jsem učila. S mnohými jsem v kontaktu. Někdy chtějí radu, jindy posílají fotografie, dělí se o radosti i starosti. Je prima vědět, že mám po celém světě kamarády. V jednom případě jsem žáky učila jen chvíli v jejich první třídě. Před 35 lety. A přesto jsem s nimi v kontaktu. Ale to je dlouhý příběh. Tak třeba příště.

Děkujeme za rozhovor

Rádo se stalo. Bylo mi ve vaší přítomnosti dobře. Ať se vám vaše práce redaktorů daří. No a to zvíře? Zajímalo by mě pohled žirafy na zem.

Daniel Kouba a Kateřina Kimmelová, žáci X. třídy PS: Rozhovor s paní ředitelkou připravili žáci Daniel K. a Kateřina K. již v době příprav vydání prvních Sluchovin. Práním paní ředitelky však bylo, aby nejdříve ve Sluchovinách dostala prostor redakční rada a žáci naší školy. Proto tento rozhovor zveřejňujeme až nyní.

CO VÍME O SOBĚ?

Záchrana psa

Šli jsme s paní učitelkou Pavlou na zahradu. Zavolal na nás pan školník, že našel ztraceného psa. Pes se bál, třepal se, štěkal a vrčel. Kamarádka Sabinka mu zkusila dát piškot. Když se přiblížila, tak na ni vrčel. Paní učitelka zavolala městskou policii. Já s kamarádkou Sabinkou jsme šly vyhlížet policii a ostatní spolužáci Martin a Jenifer hlídali pod dozorem paní učitelky psa, aby neutekl. Policie přijela, zjistila majitele psa a zavolala mu. Majitel řekl, že si pro něj přijede. Policie nás vystřídala s hlídáním psa. Majitel přijel a odvezl si psa domů.

Johanka Borunská, žákyně VII. třídy

Video zde

Rozhovor s Julií Říhovou

Julie, letos končíš. Kam se hlásíš na střední školu?

Hlásím se do Valašského Meziříčí obor zahradník, druhý Hradec Králové - cukrář.

Těšíš se na změnu?

Ne, netěším se na změnu.

Bude se ti stýskat po kamarádech, až odejdeš?

Ano, budu smutná.

Chodila jsi do školy ráda?

Občas ano.

Jaké jsou tvé plány v budoucnu? Budeš malovat?

Ano, budu dále malovat, baví mě to. Plány do budoucna ještě nemám.

Co děláš teď, když nemůžeš jít ven s kamarády?

Pořád maluju a maluju.

Jak často maluješ?

Občas, třikrát v týdnu.

Daniel Kouba, žák X. třídy

A CO SE DÁL U NÁS DĚJE... PŘÍSPĚVKY OSTATNÍCH ÚSEKŮ ŠKOLY

Milé děti.

Chci vám povědět novinku. A to, že v naší základní škole pro sluchově postižené v Olomouci mohli vaši spolužáci vyzkoušet při vyučování tzv. „špiónské ucho“.

Je to nová pomůcka, která pomáhá lépe slyšet a lépe rozumět, co povídá paní učitelka při vyučování.

Toto „špiónské ucho“ se skládá ze dvou částí.

Jednu část, kterou vidíte na obrázku, nosí zavěšenou na krku děti.

1.

2.

A druhou část má na krku pověšenou paní učitelka.

Toto „špiónské ucho“ nosili vaši spolužáci ve 4. třídě a 10. třídě tři měsíce, navíc ke svým sluchadlům nebo kochleárním implantátům.

„Špiónské ucho“ nám zapůjčila firma REJA, spol. s r.o., která do České republiky přiváží osobní sluchadla. Někteří z vás sluchadla od této firmy využívají.

Chtěli jsme se dozvědět, jak vaši spolužáci slyšeli mluvenou řeč paní učitelky, když používali své sluchadlo nebo kochleární implantáty společně se „špiónským uchem“.

Zajímalo nás také, jak mohli „špiónským uchem“ slyšet dobře mluvenou řeč z počítače nebo interaktivní tabule, když se toto „špiónské ucho“ k nim připojilo.

A představte si, že oni opravdu tím „špiónským uchem“ moc dobře slyšeli, co všechno jim paní učitelka povídala při vyučování a také slyšeli dobře mluvenou řeč z počítače nebo interaktivní tabule.

„Špiónské ucho“, které vaši spolužáci nosili, jsme museli 31. května vrátit.

Paní ředitelka ale byla hodná, že do školy koupila nové „špiónské ucho“.

Chci poděkovat paní ředitelce za to, že vaši spolužáci si se svými učiteli mohli vyzkoušet „špiónské ucho“. A že i vy budete mít možnost si toto „špiónské ucho“ ve škole vyzkoušet.

Alexandra Tichá, SPC

ZÁBAVA, POČTENÍ A LUŠTĚNÍ

KVÍZ

Obrázková slova

Cha

Vz

Pra

 lenka

  ík

 mat

 lí

O

 ky

 vice

Zá a

 toč

 opis

Petr

+ ovka

P j

 orožec

S ko

 r

 andule

Za lený

Ka ník

 onoš

So

 ák

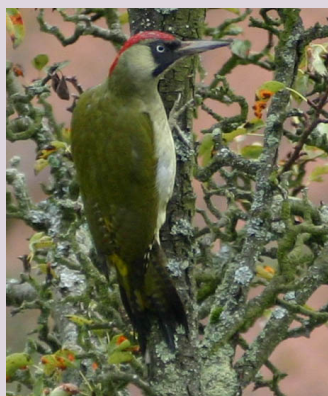
ZÁBAVA A POZNÁNÍ

Ptactvo na školní zahradě

Také rádi pozorujete přírodu kolem Vás? Já se každý rok s odchodem zimy nemohu dočkat, až budu pozorovat probouzející se přírodu, cítit vůni rozkvetlých rostlin a poslouchat zpěv ptáků.

Koncem ledna jsem při procházení koridorem s našimi žáky zahlédla na školní zahradě nádherného ptáčka. Později jsem se dozvěděla, že to byla žluna zelená z čeledi datlovitých. Poznáte na obrázku žlunu zelenou?

Lenka Zbořilová, asistentka pedagoga SŠ, pomocná pěstitelka plodin na školní zahradě

Video zde

Jak to vidí jinde?

Když se podívá z okna Američan, Australan a nebo Afričan, tak také může zahlédnout nějakého opeřence. Na obrázcích jsou někteří z nich. Poznáš, kteří se běžně vyskytují v Austrálii, tak jako u nás vrabec nebo kos?

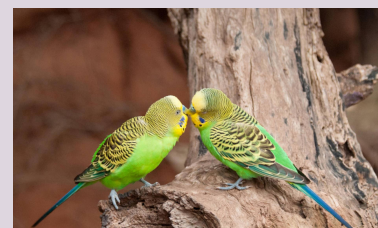
papoušek šedý - žako

alexandr malý

kakadu růžový

andulka vlnkovaná

agapornis růžohrdlý

Odpověď: kakadu, andulka

SPORT A KULTURA

Prostřeno s kolegou ze SŠ Davidem Pelíškem

Kdo přijde na večeři? Aneb 5 lidí, 5 dní a 60 tisíc pro nejlepšího hostitele týdne. Zábavná gastronomická reality show PROSTŘENO! Je tomu pár týdnů, co jsem se představil na televizní obrazovce. Odezva na sebe nenechala čekat a byl jsem osloven o krátký příspěvek do Sluchovin. „Jak se člověk dostane do pořadu? Jak probíhá natáčení? Co divák u televize nevidí?“ Zkusím zde stručně popsat pár postřehů z natáčení a jak jsem se v soutěži vlastně ocitnul.

Celé to začalo v létě. Já seděl doma nezaměstnaný a krom každodenního běhání jsem volný čas trávil odháněním much a přemýšlením nad nesmysly. Že příliš volného času v kombinaci s kávou je pro mě a mé okolí nebezpečné by vám mohla vyprávět má drahá polovička a troufám si tvrdit už i někteří kolegové ve škole. Jsem jako neřízená střela a občas dělám naprosto neočekávané kroky.

Ani nevím jak a už se odesílala vyplněná přihláška. No odesílala. Na webu TV Prima se jen stále načítala stránka a nikdy mi nepřišlo potvrzení o doručení přihlášky, a tak jsem to zkoušel stále dokolečka dokola.

Plynul čas, já se objevil v naší krásné škole a na nějaké Prostřeno jsem si ani nevzpomenul. Vtom mi jednoho dne zvoní telefon. „Dobrý den. Televize Prima, pořad Prostřeno.“ Zaznělo na druhé straně. K mému překvapení a potvrzení své účasti v soutěži jsem se také dozvěděl, že má přihláška byla odeslána 26krát a že natáčení začíná za 14 dní.

„Co vlastně budu vařit a bude to někdo vůbec jíst?“ Po krátkém rozhodování a ovlivnění nejbližšími, že chobotnici moc lidí nemusí, jsem se přiklonil k variantě našich českých

jídel. Už v té době jsem tušil, že houby by na tom mohly být stejně jako ta chobotnice. Sestavil jsem své menu a za pět minut dvanáct před uzavírkou jsem vše odeslal do televize Prima. Rozhodl jsem se připravit domácí paštiku, kulajdu, vepřovou panenku s pepřovou omáčkou a pečenými brambory a čokoládový dortík.

Pondělní večer byl velkým očekáváním pro všechny soutěžící. Kdo byli další účastníci, co bylo servírováno, kdo vyhrál a tak dále už jistě všichni co jste dočetli až sem víte. Já se teď pokusím zaměřit na pár postřehů ze zákulisí, co divácké oko nevidí a vidět ani nemůže.

Natáčení každý den začínalo přibližně v 7 hodin ráno rozbalením menu večerního hostitele. „Ruličky do ručky a co že to bude večer dobrého?“ Na televizních obrazovkách vidíte vždy pouze krátké sestřihy a věřte mi, že tohle natáčení se může protáhnout až na dvě hodiny, a to nemluvím o večerních výpovědích a hodnocení večera, tam dvě hodiny nestačily snad ani jednou.

Den D každého hostitele začíná kompletním přelepením všech reklamních log v celém bytě. Ještě dnes doma objevujeme sem tam přelepené věci. Samotné vaření začíná úderem 12. hodiny odpolední a na přípravu máte 3 hodiny. Před vařením každého chodu

SPORT A KULTURA

Prostřeno s kolegou ze SŠ Davidem Pelíškem

musíte nejprve vytáhnout potřebné suroviny, aby byly vyfoceny a řádně přelepeny. Poté vše opět schováte na své místo a začínáte vařit. Během vaření je běžné, že vás zvukař i kameraman zastavují, protože je slyšet hluk z ulice, z bytu od sousedů a podobně.

Nastávají tak situace, že cibulka na pánvi se připaluje a vy čekáte až kolem domu projede sanitka. Z vlastní zkušenosti musím říct, že 180 minut je sakra krátká doba a člověk musí opravdu kmitat. Že bydlím u rušné křižovatky kousek od nemocnice a nedaleko krajského hasičského záchranného sboru už ani více rozvádět nebudu. Hosté k hostiteli přicházejí mezi 15. až 16. hodinou cca na pětkrát dle nálady kameramanů a štábu – stává se, že vás několikrát nechají opakovat příchod. Na kameře musíte přeci vypadat dobře.

Náš první večer se odehrál u hostitelky Zdeňky. Každý soutěžící dostal jinou adresu, abychom se náhodou nepotkali přede dveřmi. Po hodině čekání na parkovišti jsem si stříhnul svůj každovečerní příchod ze všech okolních ulic v Neředíně a byl jsem na další hodinu a půl poslán do sklepa domu. Přátelé, já v tom sklepe dostával nápady, že jde o žert a že to soutěž o vaření nemůže být. Po večeri bylo vždy na programu natáčení výpovědí a bodové hodnocení hostitele. To nás obvykle naložili do auta a jezdilo se kolem bloku tak dlouho, dokud se bodové hodnocení nepodařilo reprezentativně natočit.

Co se týče jednotlivých soutěžících, tak si jistě každý divák udělal nějaký svůj názor. Já osobně si myslím, že jsme se sešli fajn parta lidí. Známkou toho může být, že od natáčení jsme se už několikrát znovu setkali. Vždy však pouze ve čtyřech. Nikdy zatím nedorazila Zdeňka. Jistě by čtenáře potěšil i nějaký ten drb o každém soutěžícím... a že jich mám. Nikdo se snad nebude zlobit, když si je nechám zatím pro sebe. Kdyby náhodou někdo trval na tom, že se přeci jen chce něco dozvědět, tak si mě budete muset odchytit ve škole. Pevně věřím, že se zase brzy budeme moci setkávat a normálně si spolu povídat, a to jak ve škole, tak i třeba po práci u něčeho dobrého.

Můj natáčecí týden bych popsal jako běhání mezi školou, domovem a místy, kde se odehrávalo večerní natáčení. Výhra žádná a na prstech dvou rukou bych spočítal počet naspaných hodin za těchto pět dní. O tom, jak náročný byl tento týden, hovoří výstižně záznam mé tepové frekvence. Běžné klidové hodnoty se pohybují v rozmezí 35–48 tepů za minutu. Během natáčecího týdne mi ani jednou neklesla tepová frekvence pod 58 tepů za minutu. I přes to všechno hodnotím celý týden velmi kladně a беру to jako cennou zkušenost.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem mým kolegům z naší střední školy, kteří mi v průběhu natáčení pomáhali s výukou. Bez vás by to nešlo. Kamarádi, děkuji a až to bude možné, tak vás všechny z Péešky zvu na něco dobrého k nám domů.

„Kéž by mi šlo to psaní alespoň jako vaření nebo běhání!“

David Pelíšek, učitel SŠ

SPORT A KULTURA

Sportovní výzva pro žáky a zaměstnance školy

V únoru jsme pro žáky naší školy a veřejnost připravili sportovně-pohybovou výzvu. Naším cílem bylo připomenout žákům nutnost pohybové aktivity a prožít aktivně jarní prázdniny. Každý žák měl k dispozici tabulku na doma. Tabulka měla dvě části – část společnou, kde byly napsány na každý den dané úkoly a část individuální, kde si každý zapisoval pohyb navíc. Výzva byla dobrovolná. Po jarních prázdninách byla pro všechny zúčastněné připravena odměna a diplom. Děkujeme žákům i rodičům za spolupráci.

Mohlo by se zdát, že na zaměstnance školy se s pohybem zapomnělo. Ba ne... Pohybová výzva byla vytvořena i pro zaměstnance školy. Ovšem trvala 30 dní. Výzva opět byla dobrovolná. Vznikla tabulka, kde si každý přihlášený zapisoval svou denní pohybovou aktivitu. Sešlo se nás docela dost. Společně jsme se podporovali a motivovali. Odměna pro zaměstnance? Dobrý pocit, pohyb na čerstvém vzduchu, úsměv na tváři a krásná vyřýsovaná těla. :-)

Lenka Zbořilová, asistentka pedagoga SŠ

SPORTOVNĚ POHYBOVÁ VÝZVA PRO ŽÁKY

„Svlékneme se do tričky, už začíná rozcvička. Běhat, skákat, to nás baví, v zdravém těle je duch zdravý.“

Během jarních prázdnin cvičte každý den.
Cvičte alespoň 30 minut a déle.
Délku a druh cvičení zapíšte do tabulky.
Cvičení je dobrovolné.

Na účastníky čeká odměna.

Střední škola, základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, Olomouc, Kosmonautů 4
 Školní škola pedagogické školy a fakulty tělesné kultury
 Univerzity Palackého v Olomouci

VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH
SPORTOVNĚ POHYBOVÁ VÝZVA PRO ZAMĚSTNANCE

„Svlékneme se do tričky, už začíná rozcvička. Běhat, skákat, to nás baví, v zdravém těle je duch zdravý.“

VÝZVA PROBĚHNE OD 8. ÚNORA DO 9. BŘEZNA
NETRADIČNÍ POHYBOVÉ AKTIVITY VITÁNY.

Podmínky výzvy:
 - Zápis vašeho jména do sdíleného dokumentu
 - Minimální pohybová aktivita v délce 45 minut
 - Výzva je určena pro zaměstnance naší školy

Na co se můžete po skončení výzvy těšit?
Krásné vyřýsované tělo, pozitivní mysl a psychickou odolnost.

Střední škola, základní škola a mateřská škola pro sluchově postižené, Olomouc, Kosmonautů 4
 Školní škola pedagogické školy a fakulty tělesné kultury
 Univerzity Palackého v Olomouci

PRÁZDNINOVÁ

SPORTOVNĚ POHYBOVÁ VÝZVA
pro žáky praktické školy dvouleté
„Ve zdravém těle zdravý duch“

8. ÚNORA – 14. ÚNORA 2021

JMÉNO: PATRIK

Aktivita výzvy

DEN	SPOLEČNÝ ÚKOL	ANO/NE	Dokážete víc? Napiš kolik! Dokážete méně? Nevadí – kolik?	ČAS
pondělí	20 dřepů	ANO		X
úterý	běh na 100 m	NE	MOJ SLEH 20x	
středa	sedy lehy	ANO		X
čtvrtek	3 protahovací cviky	ANO		X
pátek	25 dřepů	ANO		X
sobota	procházka	NE	KRMIL PŘECI	
neděle	sedy lehy	ANO	10	X

Vlastní aktivity

DEN	Co jsi dělal z pohybových aktivit navíc?	Počet nebo čas
pondělí	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 3 km
úterý	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
středa	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
čtvrtek	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
pátek	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
sobota	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
neděle	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km

PRÁZDNINOVÁ

SPORTOVNĚ POHYBOVÁ VÝZVA
pro žáky praktické školy dvouleté
„Ve zdravém těle zdravý duch“

8. ÚNORA – 14. ÚNORA 2021

JMÉNO: LENA

Aktivita výzvy

DEN	SPOLEČNÝ ÚKOL	ANO/NE	Dokážete víc? Napiš kolik! Dokážete méně? Nevadí – kolik?	ČAS
pondělí	20 dřepů	ANO	10	X
úterý	běh na 100 m	ANO	39.02	
středa	sedy lehy	ANO	20	X
čtvrtek	3 protahovací cviky	ANO	10	X
pátek	25 dřepů	ANO	10	X
sobota	procházka	ANO	10	
neděle	sedy lehy	ANO	20	X

Vlastní aktivity

DEN	Co jsi dělal z pohybových aktivit navíc?	Počet nebo čas
pondělí	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 3 km
úterý	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
středa	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
čtvrtek	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
pátek	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
sobota	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
neděle	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km

PRÁZDNINOVÁ

SPORTOVNĚ POHYBOVÁ VÝZVA
pro žáky praktické školy dvouleté
„Ve zdravém těle zdravý duch“

8. ÚNORA – 14. ÚNORA 2021

JMÉNO: Karel

Aktivita výzvy

DEN	SPOLEČNÝ ÚKOL	ANO/NE	Dokážete víc? Napiš kolik! Dokážete méně? Nevadí – kolik?	ČAS
pondělí	20 dřepů		10	X
úterý	běh na 100 m	NE		
středa	sedy lehy	ANO		X
čtvrtek	3 protahovací cviky	ANO		X
pátek	25 dřepů		10	X
sobota	procházka		10	
neděle	sedy lehy		10	X

Vlastní aktivity

DEN	Co jsi dělal z pohybových aktivit navíc?	Počet nebo čas
pondělí	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 3 km
úterý	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
středa	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
čtvrtek	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
pátek	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
sobota	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km
neděle	100 dřepů, 100 skoků, 100 dřepů	100x 6 km

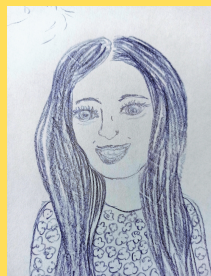
REDAKČNÍ TÝM

Marcelka

Klárka

Alžběta

Dan

Kristýna

Kája

Lenka

Lenka

Jakub

Johanka

Saša

Sára

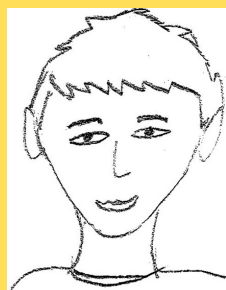
Pavlína

Julie

Lenka

Matouš

Lenka

Kuba

Regina

Autorky obrázků: Sára Skálová, Julie Říhová, Johanka Borunská

redakcni.rada@sluch-ol.cz